

SETMANARI REPUBLICÀ AUTONOMISTA

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Corró, 28 - 2.ºn

Sotscripció: Un mes, 50 cènts. Número solt, 10 cènts.
ANUNCIS, INTERCAL·LATS I REMITITS
Preus convencionals

Comentari polític

Castell de focs

Heu vist algunes vegades un castell de focs artificials d'aprop?... Encesos els artefactes, les guspises del seu foc fan meravelloses combinacions de colors que produeixen un aspecte fantàstic; i després, quan han acabat la pólvora, deixen veure les desferres pirotècniques, amb el desagradable espectacle de les seves entranyes cremades,

Això pensava avui del govern, tot llegint el discurs admirable, d'una agudesa que varen aplaudir les esquerres, de l'ex ministre demòcrata Juli Burell.

Primer entrebanc del govern. El seu article de fè, la reforma del reglament de les Corts, (projectada inútilment, la seva discussió, a la del projecte d'amnistia perquè les esquerres no l'entorpassin i s'aprovés tot seguit), ha vingut a ensenyar les negres entranyes d'aquest «monstre de nou caps» tant ardorosament aplaudit en la nit del 21 de març, com una suprema esperança de salvació,

Com més và, més clar es veu que aquest govern ha sigut *inventat* (¡oh, enginyòs inventor, jo't saludo!) per a aguantar una cosa que s'enrunava, que es feia pols i baix aquest perill varen unir-se nou homes que sols coincideixen en una cosa: en satisfer les seves passions. Aquest és l'únic lligam que aguanta junts a aquests nous caps que no tenen poder ni tant sols per a resistir un debat polític. Ah! I que magistral-

ment feu la dissecció d'aquest conglomerat l'Indaleci Prieto!...

L'ex dictador

Ha tornat a Madrid el funest La Cierva, l'ex dictador al dictat. Segurament que visitarà a l'Azorín per a donar-li les gràcies per la seva campanya pró-Cierva que acolleix l'«A B C» i que tant mal parat deixa al sentit comú. Diu en un dels seus saborosos articles que *el Ejército no se ha salido del deber* i això sab molt bé el periodista filosof, que no pot contradir-se, sense renyir amb al fiscal...

Alguns periòdics suposen que el paisà — com diu l'Unamuno, i no home civil, — en Cierva, en La Cierva, o com sigui, prendrà part molt activa en els debats parlamentaris per a defensar o disculpar la seva conducta ministerial o dictatorial, i s'espera amb ànsia que obri la boca.

També algún diari madrileny acollia el rumor de que promptament seria nomenat Alt Comissari del Marroc, substituint al general Jordana.

Veurem què resulta de tot plegat. Jo crec que aquest personatge tristement cèlebre, no es conformarà a l'ostracisme i oblit, i en una forma o altra lograrà que el seu nom execrat torni a sonar.

La crònica negra

El Senat, dies enrera, no celebrà sessió per no haver-hi assumptes a tractar. S'anuncia el prompte tancament de les Corts. Al Congrés sols hi assisteixen una dotzena de diputats.

Heus aquí la crònica negra d'Espanya. Aquesta abúlia, aquest abatiment, aquest desengany tant arrelat a l'ànima és la nostra crònica negra.

Ningú arriba amb la voluntat fins a l'altura del seu deure. Ja ho veuen: els representants del poble, els homes de la més gran responsabilitat moral dins la política, deixen els deures i la vergonya darrera la porta de llur casa i tranquilament van a divertir-se, a aclarir el cervell, a oblidar-se de les preocupacions que la defensa dels interessos del poble els ocasional... (?).

No és aquest aclaparament moral, una nota pessimista, defallidora per als esperits que, en un moment d'energia han posat les esperances en éssers semblants que ells creuen superiors i que així defrauden les seves il·lusions?... I volen que el poble cregui en ells i fins alguns pretenen que s'els passi deu mil pessetes, per a compensar un xic les seves tribulacions i sacrificis!...

ESTEVE SARROCA

Cabra (Còrdoba), 30-IV-1918.

La fi d'una dictadura

Reunió important

Diumenge passat es va celebrar, a *La Unió Liberal*, la reunió general demanada pels socis Francesc Bassas Palau, Martí Llobet, Francesc Masat, Salvador Màs i Isidre Oriol, disconformes, els dos primers, amb l'expulsió decretada contra ells per la Junta de l'associació, i els tres últims amb la suspensió per un any dels seus drets de soci.

L'espectació que hi havia, feu que assistís molts socis a la reunió, entre els quals hi

veiérem als més significats capítols dels dos bàndols que es disputen el predomini polític a Granollers. En canvi, hi deixarem de veure a dos dels firmants de la petició adreçada a la Junta.

Presidí en Joan Montañà, al cap de la Junta en plè, explicant en breus paraules la finalitat de la reunió.

El senyor Bassas va fer un llarg discurs, per a defensar-se o disculpar-se de les acusacions fetes en contra d'ell.

I parlaren l'Amadeu Barbany i el nostre director senyor Vegué, en defensa del dictamen emès per la comissió encarregada de comprovar la certesa de dites acusacions, document que, junt amb dits senyors, firmen també en Vicenç Boix, en Josep Jonch, en Joan Mauri i l'Antoni Villà.

El senyor Aubanell va demanar repetidament que no es fes cap expulsió i repetidament va fer constar que ell no parlava en defensa de ningú.

Intervingueren també en el debat, hàbilment portat pel president, els senyors Pascual, Montané, Camillo, Masat, Vidal i Vallcorba.

I posat a votació si s'aprovava la conducta de la Junta, va ésser-ho per 176 vots, contra 35; sorprenent a tothom tal resultat pel ridícol en que quedaren els que van anar a la reunió volent fer qüestió política el què tots sabem prou com anomenar-ho.

La fi d'una dictadura

Això va ésser l'acte de diumenge, acabat de ressenyar i que nosaltres provocàrem per a acabar amb un seguit inacabable de vergonyes i renunciaments. I estem orgullosos de la nostra actuació, perquè d'aquell acte creiem que podran treure's-en profitoses conseqüències per a la nostra vida col·lectiva.

Nosaltres — i això volem que consti ben alt — no sentim ni hem sentit mai odi a ningú; ni som rancuniosos per a rabejar-nos amb el càstic d'un home que pot haver faltat. No; nosaltres som d'altra fusta. La nostra participació en l'acte de diumenge, fou per a afirmar el dret, i la raó, i la justícia, que s'havien detentat per repetides debilitats dels que podien i havien de oposar-s'hi.

Què signifiquen unes miserables pessetes, davant de la befa feta, un dia i un altre dia, a l'obra de cultura i de germanor que contribuïrem a iniciar en la nostra vila perquè s'en podés enorgullir «La Unió Lliberal» i perquè servís per a encimbellar a un fill de Granollers a qui avui encare no hem de negar-li mèrits perquè havés triomfat?... Hauria sigut de gent malvada, la nostra conducta, si no ens havéssim mogut altres motius més que l'acusació feta contra d'un home, i no pas feta per nosaltres.

De dita acusació ens hem valgut per a que es posés punt final a una història d'atropells i de vergonyes. Amb la nostra actitud resolta, aconseguírem ja que la conducta dubtosa d'alguns homes es definís clarament, en la nit del 2 de febrer, al fer causa comú amb qui — hem de creure que en espera de millors temps — s'avenia a anul·lar-se. I l'episodi d'aquella nit, que el prevèiem i que des d'aquestes columnes l'anunciàrem, va tornar a molts una força que havien perduda. Des d'aquella nit va caure la bena de molts ulls i molts despertaren com d'un mal somni. I amb l'acte exemplar de diumenge — que fou desitjada rectificació de conducta per a molts, — s'ha posat fi a una odiosa dictadura,

Les 176 boles negres que varen emetre els socis de «La Unió Lliberal», volen dir, per a nosaltres, que no és en và que es trepitgen els reglaments, i que no han quedat sense resposta el negoci del pendó i altres negocis; ni la trista i boirosa anada a Sant Feliu de Guíxols; ni l'obstinació en no donar comptes; ni les amenaces repetides de destruir la bella obra començada, per a fer dubtar a un home honorat i comprometre la seva història política, en reunió que recordarem tota la vida. Tot això volen dir, aquelles 176 boles negres, i encare més. No ho són el càstic d'un home que podria ésser víctima d'un malentès o d'una hora tonta, sino que són la condemnnació dels que un dia atropellaven a l'amic Francesc Salvador, *perquè sí*, perquè els demés callaven; i un altre dia volien enemistar als amics Garrell dels seus més bons amics; i un altre dia llençaven a l'Amadeu Barbany, perquè gosava cridar on tothom seguia callant; i un altre dia intentaven fer víctima dels seus odis als germans Boè; i un altre dia mentien i tornaven a mentir, i intriguaven i furgaven, per a no deixar un lloc on mai hi haurien arribat ni pels seus mèrits ni pel seu saber; i un altre dia encare gosaven insultar a en Vegué, perquè també aquest nostre company s'havia permès dir les coses pel seu propi nom.

Tot això volen dir, per a nosaltres, aquelles 176 boles negres. I pitjor per a ell, aquell que vegi altre significat en la memorable votació. Nosaltres, ja havem liquidat. Amb tot un estol de bons amics, avui un, demà un altre, ens veiérem obligats a sortir-nos de l'Orfeó, que fundàrem amb la més gran il·lusió de la nostra joventut; però a la fi, els principals culpables de tot han sigut llençats de la casa que ho és també de l'«Orfeó Granollers».

Are, cal treballar de debò, per a fer viva l'obra que tots alabem amb frase ditiràmica, però que molts posaren en greu perill per debilitats que no podrien disculpar-se, si es tornaven a repetir.

Per terres andaluses

CASINOS DE POBLE

Està plenament demostrat que l'esperit inquiet de l'home necessita distreure's de la fúria dels negocis i de les preocupacions que pateix abans no posa la quotidiana llesca de pa a taula.

I per a distreure's, enganyant-se a sí mateix amb una sana alegria, els homes s'agrupen, per instint d'associació, i lloguen una casa i instal·len taules en la mateixa i compren begudes i organitzen festes i gatzares i es subscriuen a diferents diaris i... en una paraula: funden un Casino.

Oh, els casinos d'aquests pobles andalusos! Invariablement s'entra en ells per una portalada que si no és d'estil plateresc, ho sembla; quatre passes més endins, i s'és al pati enllosat de marbre; tres o quatre columnes aguanten les senzilles arcades; un brollador al mig llença l'aigua, que s'escorra per entre tosques i mates de plantes acuàtiques o *hidròfiles* (amor a l'aigua); i per sota les arcades, una dotzena de balancins esperen les respectives parts *glúteas* (està ben dit?) dels vilatans a l'hora del repòs. A l'esquerra, unes vidrieres tanquen la sala de lectura; fiquem-se a dintre per a tafanejar-la: al mig hi veiem una taula llarga, coberta amb un *hule* — de l'*hule* hi ha catalans que en diuen *xarol*; — de la part superior penegen unes cortines de color verd

fosc o plom que arriben fins arràn de terra i tapen la *candela*, que diuen per aquí; del braçer, que diem nosaltres; en el pany de paret del mig, un armari tant alt com la sala guarda els llibres que, poc més o menys són: els *Episodios Nacionales* d'en Galdós, ofrena del metge al Casino; els quatre llibres de filosofia d'en Balmes, regal del rector; un diccionari enciclopèdic *hispano-americano* de can Calleja, comprat per la Societat; una col·lecció de llibres de Dret i lleis que va regalar el Jutge per a agafar simpaties així que'l traslladaren al poble, i la col·lecció enquadernada de *Blanco y Negro* o la *Ilustración* desde l'any 18... *hasta nuestros días*. Aquests llibres no faltin en cap biblioteca per a tapar la paret del darrera, com tampoc en la sala hi faltin mai els quatre vells que cada dia discuteixen el mateix, ni els dos o tres joves que en un recó parlen misteriosament i de tant en tant esclaten a riure amb fort escàndol.

Entra el foraster, i totes les mirades convergeixen cap a ell, cosa que li plau; s'assenta en una cadira, que grinyola al caure-li a sobre el pes estrany, com protestant en nom de l'habitual usufructuari; dos cops de mà fan el miracle de fer comparèixer un criat d'uniforme amb les inicials de la societat a les solapes i després de l'estrepit per a servir la beguda, tornen al seu repòs els timpans dels presents i la gran calma del poble entra per la porta que el cambrer s'ha deixat descuidadament mig oberta.

XIXU

Notes i comentaris

Els deixebles d'aquell mestre i home exemplar que es va dir Antoni Espí, i aquells que sense haver tingut la sort de rebre ses ensenyances venerem la seva memòria, molts cops ens havíem dit que era una llàstima que Granollers no fes demostració de gratitud envers l'home savi i auster que, enlairant-se sempre per damunt de les misèries i baixeses de la política de poble que l'envoltaven i que destruïen la seva obra, anava semblant, en el cervell dels seus alumnes, la llum del saber humà.

D'are en avant ja no es recordarà tant sols al bon mestre en les tertúlies on se contenen anècdotes d'estudiant. El seu nom, venerable per tots conceptes, ja gairebé podem dir que anirà unit a l'obra de cultura ciutadana que es realitzarà a Granollers, gràcies a la lliberalitat de don Genís Pereantón. El bust del senyor Espí, o una lloseta fixada en el nou edifici per a escoles recordarà la seva obra exemplar realitzada en aquesta vila, que ell estimava com si hi havés nascut. I, a través dels anys, els fills de Granollers i els que estimin la nostra vila, sabran que el senyor Espí fou un mestre en la més alta i més noble afecció de la paraula; puix el senyor Espí no és concretava a despertar intel·ligències, sino que amb troços del seu cor, mirava de fer dels seus deixebles, una selecció d'homes forts i bons; més bons que forts.

Del seu millor deixeble, d'aquell a qui ell podia mirar amb predilecció i orgull, el nostre il·lustre amic en Josep Coma, ha sortit l'iniciativa de perpetuar la memòria de don Antoni Espí.

Fem tots plegats que are no es quedi en projecte la bella pensada del senyor Coma.

Per fi han sortit al carrer els quatre ciutadans que, creient en la seva legalitat, es cons-

tituiren en Comitè de la vaga d'agost. Del presiri de Cartagena, on han estat reclosos, han anat en viatge triomfal a Madrid. I a Madrid no els ha rebut el poble impresionable i abjecte que en el segle passat cridava *vivan las caenas!* i que plorava d'alegria la nit del 21 de març, al solucionar-se la crisi més trascendenttal perquè ha passat el règim, sino que han sigut els obrers i els intel·lectuals els que han portat en triomf fins a la Casa del Poble als abnegats ciutadans que, en la defensa dels seus ideals, han sofert trist captiveri i han passat pels més greus perills.

Saludem la seva llibertat com una victòria de l'esperit civil i com una bella esperança per al pervindre d'Espanya. Homes com ells i com en Domingo, si cap més n'hi havés, són prou per a que en el Parlament de la Nació ressoni clara la veu del poble, fent arribar fins a dalt de tot els sentiments i els anhels de l'ànima popular; això que hi ha qui en diu estridències.

Oh, santa paraula!

....

Semblarà mentida a algú, però és així. Hem arribat al miler de subscriptors.

RENOVACIÓ en té, justos, 150 més que *La Comarca*, que només ha arribat a 850, segons ens hem enterat. És fàcil que, per a celebrar-ho, això, fem un xeflis o un número extraordinari.

Ja veurem.

....

Dijous passat, l'Ascensió.

Trista Ascensió la d'aquest any! En lloc del sol d'estiu de tots els anys, pluja d'hivern, i fang fins al genoll en camins i places i carrers. En lloc de fer-li ofrena d'un vano, a la *minyona*; aquesta ha comprat una bufanda per al *minyó*. I els idilis a plè sol, començats ja pel camí de la vila i refermats a la taula de la fonda, no han donat el pler, a les pobres perdigones, de poder estisar. Els forasters joves, únics a qui no va fer por el temps, es van recollir a les sales de ball i al *cine* i allí van *idilliar* prosaicament.

Aquest any, l'Ascensió ens ha faltat.

SECCIÓ OBRERA ¡POBRES!...

L'esperit ciutadà granollerí sofreix, per part més o menys significada, la violència de les seves idees per la corrupció dels cacics de la nostra política vilatana. L'obrer que té llur compromís —per força— amb l'amo A., o B., no pot fer públic el seu pensament, i unir l'acció sense posar un parèntesi per por de extralimitar-se amb les idees d'aquell que li dona el pa amb ses suades i molt menys oposar-se puix l'absolutisme del burgès pren caràcter d'*amor propi* i despatxa a aquell obrer, mancant-li el pa de cada dia.

Jo he pogut veure això sense esforçar-me molt, puix es ben públic; però no creia que l'obrer no volgués associar-se a tota nota cultural i oposar-se a les iniciatives d'aquell quant els profits han d'ésser en part per a ell mateix. No fa molts dies em deia un obrer d'aquets, extenent la nostra RENOVACIÓ sobre una taula de café:

— Veus aquest article de la Festa del Treball i del míting obrer, no sé perquè en parla; no veieu que us desacrediteu!

I afegia: — El mateix dic d'aquest que parla sobre les escoles i biblioteques.

Però alabava un comentari polític dient: — Llàstima que no piqui més fort! El vostre *diari* no m'agrada; pot-ser perquè és massa seriós.

Després, em demostrà la seva *capacitat* i em deia d'organitzar mítings obrers i conferències i altres coses, sense pensar que es contradeia ell mateix.

Vaig marxar molt pensatiu, dient-me entre mí: Pobrel... Quants n'hi hà com ell!

J. BOET

....

VAGA RESOLTA. — S'ha resolt favorablement per als obrers la vaga que sostenien els de la serreria dels senyors Ribas i Pradell. Aplaudim la decissió d'aquests senyors, que han sabut veure la situació dels seus obrers i encoratgem a aquests perquè fassin els treballs necessaris per a crear un ambient que els permeti millorar-se amb el seu sol esforç; encare que després tots junts, en col·lectivitat, fem una fusió que creiem no han de mancar ganes entre ells, puix amb la situació creada per la guerra es necessita una puja molt més grossa que la d'un 20 per cent que els han donat.

NOVES

COMPTES. — En atent i expressiu B. L. M., l'alcalde senyor Montañà ens ha enviat un estat de comptes; atenció que agraim de debò i que diu molt en favor de l'administració actual.

Faltats de temps per a fer-ho avui, en el número vinent ens en ocuparem, si és que ho creiem el nostre deure.

....

L'ORFEÓ GRANOLLERÍ. — Aquesta secció coral de «La Unió Lliberal» ha organitzat per a aquesta tarde una excursió a Canovelles, amb motiu de fer a plena llum una fotografia de les tres seccions amb el seu nou mestre don Aureli Font.

....

UN PREC. — Del carrer dels Caputxins, cantonada al d'en Sans, n'ha desaparegut un llum elèctric. Del carrer d'en Maspons, tenim entès que també. Preguem a la comissió d'enllumenat que es preocupi perquè es corretteixin tals faltes.

....

DESGRÀCIA. — Un jove de Palou, de càn Tià, que anava a Cardedeu, per la via, va ésser agafat pel tren, en el túnel, quedant greument ferit. Amb heroïsme inconcebible, va venir fins a Granollers, tot sol, essent traslladat a casa seva en una llitera. Tenim entès que el seu estat és bon xic delicat.

....

MINERVA. — El Consell de Pedagogia acaba de publicar un volum de «Minerva», consagrat al gran escriptor francès Rabelais. Conté una notícia de sa personalitat i els capítols de sa obra dedicats a «L'educació de Gargantua i la joventut de Pantagruel». L'obra traducció, ha estat realitzada pel notable literat que ha popularitzat entre els bibliòfils el pseudònim Lluís Deztany, davant el qual sobra tota alabança.

Per a molt aviat s'anuncia la publicació de «Les infeccions», del doctor Pi i Suñer.

....

CATALANA. — Aquesta revista editada per l'Il·lustració Catalana, dedica el seu últim número a la ressenya de la festa dels Jocs Florals

de Barcelona, publicant el discurs íntegre del president, en Lluís Millet, així com les poesies premiades amb la Flor, la Viola i l'Englatina.

Tots els aimants de les lletres pàtries llegiràn la notable publicació.

....

Si un rellotge hi hà espatllat en vostra casa, no penseu que arreglar-lo és gasto gran; porteu-lo a càn **Barbany**, que està a la Plaça i per set o vuit rals l'arreglaràn.

Puix mentres els queviures tots s'apujen i es paguen els treballs a preus crescuts allí es serveix al públic bé i barato i així ho diuen per tot grans i menuts.

....

D'ESPECTACLES

Amor que vence al amor i *La casa de l'art*, que dimarts passat ens va donar a conèixer, en el teatre del Casino, la companyia d'en Jaume Borràs, aconseguiren que el saló d'aquesta societat s'omplís de distingida concurrència.

El públic, que anà al teatre amb ganes de entusiasmar-se amb el poema dramàtic del senyor Rey Soto, va quedar decepcionat. I no és pas que l'obra no valgui. Però, al nostre pobre entendre, val molt, considerant-la com obra de un gran poeta, però d'un inexpert dramaturg. La déu de poesia que brolla inestroncable en tota l'obra, no és prou per a que aquesta arribi a entusiasmar al públic, que no jutja solament pels versos que són regal de l'oit dels esperits sel·lectes.

La casa de l'art, és una obreta més d'en Rusiñol, en la qual hi abunden els acudits de la seva collita, que el públic va riure de gust.

Parlant sincerament, creiem que no és per a la companyia Borràs una obra com *Amor que vence al amor*. Tret del senyor Guitart, que va dir magistralment el seu curt paper en el primer acte i de la senyora Casals, que va tenir moments molt felïços, els demés no estan a l'altura. I el més desencaixat, el senyor Borràs Aquella cantarella i aquell arrossegament de la paraula no són d'un noble castellà, altiu, sec i cantellut com és la raça de don Alonso de Quijano.

Mereix el nostre aplaudiment la junta del Casino. Apart la labor de crítica a que es presenten, són d'elogiar aconeteixements com el de dimarts passat.

....

— PER PASQUA. — Tenim entès que per al diumenge de Pasqua es prepara una funció teatral, en la que el Quadro Escènic representarà la divertida comèdia en tres actes *Pluja de fills*.

....

FUTBOL. — Diumenge passat jogaren el «Stadium» i el «Granollers», guanyant aquest per quatre *goals* a zero. El joc, avorrit en extrem, per la molta superioritat dels nostres.

— A Sant Celoni, on hi va anar el segon dels nostres, també varen guanyar, amb igual resultat que aquí.

EL PEREGRINO CURIOSO

(Vida política espanyola)

Per ALBERT GIRALDO : Preu: 3'50 ptes.

S'ha posat a la venda, el follet de l'Àngel Samblancat:

PROMETEO ENCARCELADO

Preu 25 cèntims

Imp. d'E. Garrell : Granollers ; Telèfon 117

BANCA I BORSA

CLAVÉ, 34
GRANOLLERS

Operacions de Banca de totes classes : Negociació
i cobro d'efectes de comerç : Emissió de Xecs :
Ordres de Borsa : Negociació i cobro de Cupons

Ferràn Palau S. O.

Corresponsals del Banc de Barcelona (Sucursal 1) i del Banc Hispà Americà

SASTRERIA
de
J. Sitjes Freixas

Gran assortit en trajos de llana i fil
Preus baratíssims

Plaça Major, 27

Carruatjes de lloguer
d'en
Fortunat Casademunt

SERVEI INMILLORABLE
PREUS ECONÒMICS

Prim, 55 : Granollers

PRODUCTES QUÍMICS
CRAYSS

SUPER ALIMENT
Reconstituient únic per al desenrotllament
dels porcs, vaques i caballs

Preu : 150 pessetes els 50 quilos

PINSO LIXUS

Únic en el món i el més econòmic

100 quilos, 44 ptes.

LLEÓ EYMARD I DAGÀ : BARCELONA
Santa Coloma de Gramanet

La Préservatrice

Companyia de SEGURS sobre Accidents del
Treball i Responsabilitat Civil
(Carruatges)

Representant

MANUEL PAGÉS

Carrer Nou, 10 i 12 : GRANOLLERS

Ha tastat vostè l' **ANIS BAGES?**

PROBI'L QUE ÉS EL MILLOR

Fabricant: **FILL DE R. CURA**

FÀBRICA A SANT FRUCTUÓS DE BAGES
DESPATX I MAGATZEMS A MANRESA
SUCURSALS A VICH I A SABADELL

Manuel Esquius Anguera

Metge Cirurgià

Consultori:

Carrer d'En Prim, 3 :: Granollers

Telèfon 131

Espanya Vitalicia

COMPANYIA DE SEGURS SOBRE ENFERMETATS
Metge Representant: DON ALFRED CANAL
TAULA DE SUBSIDIS

Categories	PRIMES		SUBSIDIS DIARIS			SUBSIDI DEFUNCIÓ
	De 10 a 42 anys	De 42 a 55	Medecina	Ciruj. Major	Ciruj. Menor	
1. ^a	0'60	0'95	1'50	1'50	1'00	12'50
2. ^a	1'10	1'35	3'00	3'00	2'00	25'00
3. ^a	1'60	1'85	4'00	4'00	2'50	35'00
4. ^a	2'10	2'60	5'00	5'00	3'00	40'00

NOTA IMPORTANT : El subsidi per defunció pot augmentar-se fins a 200 ptes. satisfent una sobre-prima de 0'20 ptes. cada mes.

SASTRERIA I NOVITATS

DOMINGO JUBANY

BARCELONA

Carrer de Sta. Agna, 22, 1.º

Café i Restaurant

de la
Estació de M. Z. A.
a càrrec de
Manuel Argemí

Se serveixen coberts des de 2'50 pessetes
Vins i licors de totes classes

Servei a domicili : Preus convencionals
Serviment esmerat a l'arribada dels trens

VENDA DE GEL
en tot temps de l'any

FERRER

SASTRE

Ex-tallador de la Sastreria New-York

PELAI, 34, 1.º, 2.ª : BARCELONA

L'especialitat d'aquesta casa
consisteix en el bon gust en
els genres, en el tall perfec-
cionat i en la confecció
acurada